

[Wilhelm.]

virker det lidt hult at komme og begrunde en sådan udvidet strafferamme med, at det lige netop skal være en foranstaltning over for disse egentlige bagmænd for den hårde narkotikahandel.

Tilbage står, hvad virkningen i øvrigt vil blive, og der er ingen tvivl om ud fra kendskabet til andre områder, at det bliver meget, meget vanskeligt at undgå en afsmitning i strafudmålingen nedefter, sådan at man i strid med det, der nu står som hensigten, i strid med det, der nu står i bemærkningerne, i realiteten får forhøjet strafferammen for nogle småhandlere, nogle mellemhandlere og nogle transportører, nogle, som i virkeligheden i forvejen sidder i saksen; det er ikke ved at ramme ned på dem, man overhovedet kan løse eller mindske det her problem.

Vi går ind for de 2 ændringsforslag, der er stillet. Det behøver jeg næppe at begrunde yderligere, men jeg vil godt understrege for ikke at skulle til det ved tredje behandling, at vi i sidste ende, uanset om disse ændringsforslag bliver vedtaget, stemmer imod lovforslaget som helhed, stemmer imod den udvidelse af strafferammen, der trods alt står tilbage, hvis ændringsforslagene bliver vedtaget.

I argumentationen kan jeg i øvrigt stort set henvise til det, fru Hanne Reintoft har sagt for et øjeblik siden, og det, vi selv sagde ved første behandling.

Tange (FP):

Fru Ebba Strange og fru Hanne Reintoft var i deres indlæg inde på fremskridtspartiets stilling til bagmandsloven, idet man ikke kan forstå, at vi vil forfølge narko-handlere og ikke bagmænd. Men jeg gør lige opmærksom på, at vor stilling er, at politiets opgave først og fremmest er at forfølge de grove forbrydere. Det er voldsmand, det er narkohandlere, det er tyve og den slags, som man ikke kan forfølge økonomisk. Der har samfundet ikke andre veje end at idømme straf. Derimod kan den økonomiske bagmandsvirksomhed, man behandlede forleden dag, udmærket forfølges under civile søgsmål, og hvis man har set Jyllands-Posten i dag, vil man utrykkelig kunne se, at et af de såkaldte pyramidefirmaer godvilligt er gået med til at tilbagebetale 17.000 kr.,

som var indbetalt af en klient. Vi mener, at hvis vi går for langt ud med, at politiet skal forfølge alle mulige og umulige sager, så bliver de ude af stand til virkelig at beskæftige sig med de sager, der kræver deres bistand, de virkelig alvorlige forbrydelser.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er en virkelig dybtgående debat, der har fundet sted i retsudvalget om dette lovforslag, og det er jo ikke første gang, denne debat har været ført hverken i retsudvalget eller her i folketinget.

Der er meget stærke følelser på færde i overvejelsen af disse problemer, og jeg må måske også sige, at der er en lang række mere eller mindre trospåstande i sagen omkring dette problem. Der er nogle, der har en opfattelse af, at en stramning af strafferammen vil give alvorlige konsekvenser nedad og skabe et forhærdet miljø, og jeg ved ikke, hvordan man udtrykker det.

Det har man selvfølgelig lov til at tro og tænke, men man har med lige så god grund ret til at sige, at dér, hvor det drejer sig om den virkelig skræppe forbrydelse, er det både ret og rimeligt at gribe ind, og man behøver end ikke at have frygten for, at der skal ske noget alvorligt.

Jeg vil gerne om den situation, vi er nået frem til i forhandlinger mellem justitsministeriet og retsudvalget, sige, at det forslag, der blev lagt på bordet, var det, som jeg anså for at være det rimeligste og rigtige, men jeg har under forhandlingerne måttet bøje mig for en lang række bekymringer, der er givet udtryk for i udvalget, og jeg finder, at det opnåede resultat, som er kommet til udtryk i „mæglingsforslaget“, om på en vis måde at skille strafferammen for hash ud fra strafferammen for alvorligere narkotikaforbrydelser, er særdeles rimeligt. Der er nemlig, som fru Hanne Reintoft udtrykte det, ikke tale om, at man tager lempeligt på de forbrydelser, der hænger sammen med hash-salg, men der er også en graduering, fordi den forbrydelse, der kommer til udtryk igennem salget af de grovere stoffer, er noget, der nærmer sig det alvorligste, der overhovedet kan være tale om i forholdet til andre mennesker. Derfor anser jeg det forslag, som man er nået frem til imellem retsudvalget og justitsministeriet, for at være et resultat, jeg med god samvittighed kan